

Sygn. akt VI U 977/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania H. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 30 marca 2015 r., znak: (...)

w sprawie: H. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu H. Z. prawo do emerytury od dnia (...)

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 977/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku H. Z. z dnia 23 marca 2015 roku odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Powołując się na artykuł 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na paragraf 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku, numer 8, pozycja 43 ze zmianami, organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie udowodnił 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i 8 dni, składkowe w wymiarze 26 lat, 6 miesięcy i 9 dni, stażu sumarycznego dwudziestu dziewięć..., stażu sumarycznego w wymiarze 27 lat i 17 dni. Do stażu w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okres 3 lat i 10 miesięcy, natomiast nie zaliczył okresu pracy od 16 maja 1978 roku do 31 października 1991 roku oraz od 2 listopada 1991 roku do 2 lipca 1997 roku w Przedsiębiorstwie (...), ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie powołano się na pełne brzmienie punktu wskazanego zarządzenia resortowego określającego zajmowane przez wnioskodawcę stanowisko. Świadectwo pracy podaje monter konstrukcji stalowych, zarządzenie resortowe podaje monter urządzeń konstrukcji metalowych na wysokości. Odwołanie od tej

decyzji wniósł ubezpieczony H. Z. domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach precyzując na rozprawie, iż domaga się tego prawa od (...) roku, czyli od ukończenia wieku 60 lat. Ubezpieczony wskazywał, że w okresach od 16 maja 1978 roku do 31 października 1991 roku oraz od 2 listopada 1991 roku do 2 lipca 1997 roku, łącznie ponad 19 lat, pracował w szczególnych warunkach przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości, co potwierdzało wystawione mu przez pracodawcę świadectwo. Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wyjaśniając, że do pracy w szczególnych warunkach zaliczył ubezpieczonemu okres pracy w (...), z wyłączeniem okresu zatrudnienia jako ucznia, czyli okres od 1 lipca 1974 roku do 30 kwietnia 1978 roku. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony H. Z. urodzony (...) w dniu 23 marca 2015 roku złożył wniosek o przyznanie mu emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Z treści wniosku wynikało, iż ubezpieczony nie jest członkiem (...), a 60 lat ukończył (...) roku. Zaskarżaną decyzją z dnia 30 marca 2015 roku organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury zaliczając do pracy w szczególnych warunkach 3 lata i 10 miesięcy pracy ubezpieczonego w (...), natomiast odmawiając zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G., później (...) S.A., (...) Spółka Akcyjna. Sąd Okręgowy na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dowodów z dokumentów zebranych w aktach osobowych ubezpieczonego, dowodów z zeznań świadków złożonych na rozprawie A. G. i G. J. oraz dowodu z przesłuchania ubezpieczonego złożonego na rozprawie, przeprowadzonego na rozprawie ustalił, iż ubezpieczony w okresach niezaliczonych przez organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach od 16 maja 1978 roku do 2 lipca 1997 roku, z 1 dniową przerwą w dniu 1 listopada 1991 roku, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace zaliczone do prac w szczególnych warunkach wskazane w załączniku do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w wykazie A w dziale 5 pod pozycją 5 "prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości". Ubezpieczony pracował i wykonywał obowiązki montera urządzeń i konstrukcji metalowych. W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach praco..., następcą prawni pracodawcy potwierdził tego rodzaju wykonywanie pracy w szczególnych warunkach przez ubezpieczonego. Świadectwo z dnia 8 kwietnia 2003 roku wystawione przez (...) Spółkę Akcyjną w upadłości w T.. Faktem jest, że rodzaj pracy przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości jest ten sam, który wykonywał ubezpieczony, natomiast wskazano wadliwie, niezgodnie z zarządzeniem resortowym, które wprawdzie nie ma już mocy normatywnej, ale ma znaczenie dowodowe w sprawie zajmowane przez ubezpieczonego stanowiska powinno być monter konstru..., urządzeń, "monter urządzeń i konstrukcji metalowych na wysokości", a pracodawca wskazał "monter konstrukcji stalowych". Tym niemniej zebrany w sprawie materiał dowody w ocenie Sądu Okręgowego w pełni wiarygodnie potwierdził, iż ubezpieczony wykonywał pracę wskazaną w dziale 5 pod pozycją 5 i na stanowisku w zarządzeniu resortowym w punkcie pierw..., w podpunkcie 1-szym. Były to prace w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych wskazane w zarzą..., także w zarządzeniu resortowym Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządzenie numer 9 z 1 sierpnia 1983 roku. Na to, iż ubezpieczony wykonywał pracę przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości wskazywały nie tylko dowody z zeznań świadków i dowód z przesłuchania ubezpieczonego, ale także dowody z dokumentów zebranych w aktach osobowych ubezpieczonego nadesłanych przez podmiot archiwizujący. We wszystkich pismach angażujących i dotyczących zatrudnienia ubezpieczonego wskazuje się, iż wykonywał on pracę montera, natomiast (...) znajduje się w aktach osobowych z tej daty wniosek o ukaranie karą porządkową za niestosowanie ochron indywidualnych podczas prac na wysokości. Wskazuje się też, że ubezpieczony posiadał kwalifikacje do wykonywania tego rodzaju pracy, między innymi potwierdza to kurs cięcia tlenem z (...) roku, a dowód z przesłuchania ubezpieczonego potwierdzał, że na budowach eksportowych pracował on w okresach wskazanych w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach przy tego samego rodzaju pracy jak w Polsce, czyli przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. W tej sytuacji Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony w okresie ponad 19 lat samej pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. i u następców prawnych tego przedsiębiorstwa posiadał, pracował w szczególnych warunkach. Jeśli do tego doliczyć jeszcze 3 lata, 10 miesięcy uznanej pracy w szczególnych warunkach przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji, legitymował się on ponad, czy prawie 23-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach na dzień 1 stycznia 1999 roku. Dokonując subsumpcji stanu faktycznego ustalonego w sprawie pod właściwe przepisy prawa materialnego wskazać należy, że zgodnie z artykułem 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, teks jednolity, Dziennik Ustaw z 2015 roku, pozycja 748, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule

32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: po 1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz po 2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27. Ustęp 2 artykułu 184 ustawy emerytalno-rentowej stanowi, że emerytura, o której mowa w ustępie 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Wskazać przy tym należy, że zgodnie z artykułem 32 ustępem 2 ustawy emerytalnej dla celów uprawnień o których mowa w ustępie 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Artykuł 184 ustęp 1 punkt 1 mówiąc o przepisach dotychczasowych ma na myśli przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z tym rozporządzeniem okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Okresy pracy, o których mowa w ustępie 1 stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustępu 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Z kolei paragraf 3 i paragraf 4 rozporządzenia stanowią, że za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej wymaganym okresem zatrudnienia, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 20 lat dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczonymi do okresu zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat - dla kobiet i 60 lat - dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Artykuł 184 powołanej ustawy emerytalnej wprowadza wymóg, aby wymagany okres zatrudnienia w przypadku mężczyzny 25 lat i 15 lat pracy w szczególnych warunkach, osoba starająca się o emeryturę posiadała na dzień 1 stycznia 1999 roku, a więc na dzień wejścia w życie ustawy emerytalno-rentowej, stanowiącej załącznik do Rozporządzenia wykazie A w dziale 5 pod pozycją 5. Dział 5 dotyczył prac w budownictwie, dotyczy prac w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych, wskazano prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. Jak wykazało zebrane w sprawie postępowanie dowodowe w ocenie Sądu Okręgowego dowody były w pełni wiarygodne i spójne. Ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach w okresie ponad 22 letnim, w tym dziewięć..., ponad 19 lat pracy przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. Zatem spełnił warunek posiadania na dzień 1 stycznia 1999 roku 15 lat pracy w szczególnych warunkach, 25 lat okresu zatrudnienia, czego organ rentowy nie kwestionował i złożył wniosek o przyznanie świadczenia, jak również nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa materialnego, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia spełnienia przez niego ostatniej przesłanki nabycia tego prawa, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego skróconego 60 lat w dniu (...)roku. W punkcie 2-gim wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, odpowiedzialności, o której mowa w artykule 118 ustęp 1a, dlatego, iż istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności ustalane były w toku postępowania sądowego na podstawie dowodów z dokumentów z akt osobowych ubezpieczonego oraz dowodów z zeznań świadków i przesłuchania ubezpieczonego. Jedynie na marginesie podkreślić należy, że rzeczywiście świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie wskazywało stanowiska zajmowanego przez ubezpieczonego zgodnie z brzmieniem zarządzenia resortowego Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych co uniemożliwiło organowi rentowemu uwzględnienie wniosku w postępowaniu przedsądowym. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Proszę Państwa spór w ni..., wyrok w niniejszej spra...

[**koniec** 00:19:43.159]